

Chương 6

Lữ đứng dậy đi ra trước hệ thống âm thanh để giữa phòng và chàng lấy một cuộn băng bỏ vào máy. Lữ tìm được một ít băng của thập niên 50-60 trong đám băng ngổn ngang của Miriam, những bài nhạc chàng ưa thích. Smoke gets in your eyes của The Platters, Stranger in the night do Frank Sinatra, Unforgettable, Autumn Leaves của Nat King Cole... Lữ thường thích để những bài nhạc này nghe sau khi ân ái với Miriam, điều thuốc trên môi và nằm trên giường lim dim tận hưởng. Bên cạnh là Miriam với mồ hôi đọng trên mi, trên má và chảy dài trên bờ ngực trần. Lữ đã có lúc nghĩ rằng sự sung sướng của cuộc tình không phải ở những lúc ái ân nhưng ở những giây phút sau đó, nằm bên cạnh người đàn bà nửa thức, nửa tỉnh trong niềm hạnh phúc mệt mỏi, nghe một bản nhạc ưa thích và hút một điều thuốc. Cuộc đời thực sự lắng đọng quả đáng được sống, được hưởng, từng phút, từng giây một.

Lữ đã dọn về ở hẳn trong căn apartment của Miriam trên đường Butler. Căn phòng chàng muốn quá chật hẹp và ở trong một khu tồi tàn, thiếu an ninh. Cả Miriam và Lữ đều nhận thấy sự vô lý của việc chàng thuê căn phòng đó trong khi đêm nào Miriam cũng đến tiệm ăn đưa chàng về apartment của mình. Chỗ Miriam ở là một building nhỏ với 8 căn

apartment, khang trang, lịch sự gần góc đường Santa Minica Boulevard và khu nhà thương Wadsworth Veterans Hospital. Từ đó ra đại học UCLA chỉ mất chừng 5 phút lái xe qua khu Westwood dễ thương của vùng phía Tây thành phố Los Angeles. Tiền thuê căn apartment này của Miriam đã gấp bốn năm lần tiền thuê phòng của Lữ. Chàng hơi ngại ngùng về việc dọn về chỗ ở của Miriam. Nàng cười:

- Bỏ tính macho của anh đi Lữ! Em cho anh thuê lại một phòng của apartment thì cũng vậy chứ!

- Cũng được! Tiền thuê bên kia anh đưa em coi như anh thuê lại. Điện nước anh chia đôi với em. Có thể anh mới về ở được!

Lữ xách chiếc vali nhỏ chứa ít quần áo và lái chiếc xe cũ rích đến ở hẳn với Miriam. Tài sản chàng chỉ có thế. Lữ nhìn chiếc xe bạc màu loang lổ, móp trước móp sau đậu cạnh chiếc xe mới trần đất tiền của Miriam. Chàng sốt ruột tự hỏi không biết bao giờ mới đủ tiền để sắm một chiếc xe mới, đừng nói đến chiếc xe lộng lẫy như xe Miriam. Khởi đầu bằng bàn tay trắng như chàng quả thật khó khăn. Nhưng Lữ tự tin ở mình. Càng khó khăn chàng càng nhất quyết, những gì người khác làm được chàng cũng sẽ thực hiện được.

Lữ lim dim nằm nghe tiếng hát Nat King Cole,

Miriam cũng đã tỉnh hẳn. Nàng chột cất tiếng:

- Anh phải đi học lại, anh Lữ!

Lữ quay sang nhìn nàng, ngạc nhiên. Chàng dụi mắt điều thuốc:

- Tại sao em nghĩ vậy?

- Anh muốn làm giàu,, muốn thành công, anh phải học thêm!

Lữ không nói. Chàng nghĩ lại về chuyện học hành của mình. Lữ đã học hết tú tài và vào đại học. chàng ghi danh ở đại học khoa học, năm đầu tiên chúng chỉ Toán Lý Hóa. Những môn học lý thuyết vô bổ vì không ứng dụng được. Học xong chỉ đi dạy học lại vì Việt Nam có gì đâu để thực nghiệm cho khoa học! Phần lớn sinh viên những năm đầu như chàng cũng chỉ ghi danh học để chờ ngày đi lính. Và Lữ đã nhập ngũ sau ngày rớt chúng chỉ Toán Lý Hóa. Những năm dài trong chiến tranh, chàng giữ được mạng sống là may, còn nghĩ gì đến chuyện học thêm. Miriam khơi chuyện đi học làm Lữ phải suy nghĩ. Có lẽ Sơn nói đúng. Học ở Việt Nam như chàng và Sơn quả thực chưa có gì. Lữ hỏi lại Miriam:

- Em nghĩ anh nên đi học về môn gì?

- Em không biết anh thích học ngành gì. Nhưng nếu muốn làm ăn, buôn bán, làm giàu, anh nên biết về business. Anh có thể ghi danh học tối ở community college. Muốn làm ăn lớn sau này anh nên học về đầu tư, tài chánh. Nhiều thứ lắm.

Chương 6

Em không bao giờ để ý về tiền bạc nên không rành, nhưng em có thể hỏi cho anh.

Lữ nhìn vào mắt nàng. Đôi mắt xanh màu lục. Anh tưởng chúng ta tìm đến nhau vì thể xác, vì tò mò cho cuộc tình mới lạ. Tại sao em phải lo lắng cho anh? Tại sao em nghĩ đến chuyện đường dài của anh? Lữ hỏi nàng thành tiếng:

- Tại sao em tự nhiên nghĩ đến chuyện này?

- Em nghĩ đến ba em. Anh có nhiều điểm giống ông. Ba em lúc trước cũng vừa đi học, vừa đi làm. Ông nói có hai loại người, một loại học để học, một loại học để làm. Ông học xong những điều cần biết để làm giàu.

- Anh không nghĩ đi học để làm giàu được. Nhưng anh sẽ theo lời khuyên của em.

Lữ thấy Miriam có lý. Chàng sang Mỹ chưa bao lâu, đời sống bên này chưa hiểu rõ nhiều, tiếng Anh nhờ Miriam đã khá hơn đôi chút nhưng vẫn chưa đủ để giao tiếp với người Mỹ một cách suông sẻ. Đi học thêm vào buổi tối là điều hay hơn cả. Chàng còn quá nhiều thứ cần biết. Và chàng sẽ học những điều cần phải học cho business chàng sẽ có trong tương lai. Điều hành, quản trị, kế toán, sổ sách, thuế má... chàng sẽ phải tìm hiểu. Và khi có tiền rồi, chàng cần phải biết làm sao để tiền đẻ ra tiền. ngững người giàu có ở đất Mỹ này là những người

biết dùng tiền để sinh sôi nảy nở. Biết đầu tư đúng lúc, đúng chỗ.

Lavitz có lần đã nói với chàng. Là những người giàu nhất ở California này đều làm giàu bằng buôn bán nhà cửa, đất đai, đầu tư vào bất động sản, phát triển đất hoang, xây cất... Không ai trở thành người giàu bằng cách đi làm công cho người khác cả. Chàng sẽ phải học về những điều Lavitz nói này. Để có khái niệm, để hiểu biết, và khi thời cơ đến, chàng ít nhất đã được sửa soạn để nắm lấy, để khai thác. Người sửa soạn sẵn có thể không bao giờ có được cơ hội, nhưng người không sửa soạn, không hiểu biết, sẽ không biết cơ hội đang đi qua, đừng nói đến chuyện giờ tay chụp lấy và dùng được cơ hội đó.

Lữ muốn mình xứng đáng với sự may mắn và thời cơ chàng tin chắc sẽ xảy đến cho chàng, một ngày nào đó trong tương lai. Vì chàng đã muốn như thế!

Lữ vòng tay ôm lấy Miriam. Chàng vừa nghĩ đến một điều. Về sự khuyến khích chàng đi học lại của Miriam. Nàng là con độc nhất của ông già Lavitz, chủ nhân của 4 tiệm ăn đông khách tại thành phố Los Angeles này, nàng sẽ là người thừa hưởng sản nghiệp của ông bố để lại trong khi nàng không hào hứng một chút nào về việc trông coi, làm ăn. Và nàng muốn chàng đi học về

business, về quản trị, sổ sách, giấy tờ. Có lẽ nào đôi mắt xanh màu lục của người con gái Do Thái kia đã nhìn chàng khác hơn một người tình tạm bợ, một tò mò mới lạ của dực tình nhiều đòi hỏi.

Không lẽ vì ông bố mắc bệnh đau tim nặng có thể chết bất cứ lúc nào, nàng đã muốn có một người đàn ông để nương tựa, để giúp nàng trong việc điều hành cơ sở của ông bố. Không lẽ nàng đã chọn chàng, một người ty nạn sang tại Hoa Kỳ chưa được bao lâu, chưa biết gì nhiều về cuộc sống ở đây, khả năng chưa chứng tỏ gì được nhiều, không lẽ sự may mắn đã đến ngay trước mắt chàng, đang nằm cạnh chàng, mềm mại, nóng hổi, ép sát vào người chàng, vuốt ve kích thích chàng.

Lữ bàng hoàng về những ý nghĩ đó. Thời cơ đâu phải chờ đợi gì xa vời trong tương lai. Thời cơ của chàng đang ở hiện tại, ngay lúc này, thể hiện bằng sự bùng bùng bốc lửa của thân thể Miriam, trên đôi môi mọng đòi hỏi sự thỏa mãn đến tận cùng. Chàng biết nàng đã không thể rời bỏ được chàng, như một kẻ đã ăn phải bả, bị bùa mê thuốc lú do những cảm giác và hoan lạc chàng đem lại cho nàng. Lữ nhếch mép cười, nụ cười như ngày nào đó trên biển Đông Hải chàng đã cười khi tháo chốt lựu đạn tung sang thuyền của bọn cướp biển Thái Lan. Và chàng đề lên người Miriam, vận dụng những khả năng của người

Chương 6

đàn ông để làm người đàn bà
vừa lòng, để sự may mắn và
thời cơ của chàng bị khóa
chặt, không thể rời chàng ra
được.